





# JAUME VILASECA PASSATGE A L'ÍNDIA

TEXT I FOTO QUIM CABEZA



*Mumbai* (DiscMedi, 2010) representa el cinquè treball discogràfic de Jaume Vilaseca i el primer enregistrat en directe. Enrere queden aquelles primigènies *Fotografies* (Dindi Records, 1999), la sinuositat d'*Aquí i allà* (DiscMedi, 2002), l'eclecticisme de *World Songs* (DiscMedi, 2005) i aquell projecte agosarat titulat *Jazznesis* (DiscMedi, 2008). Despert i dotat, Vilaseca celebra el desè aniversari del seu projecte amb una defoliació colorista de les seves inquietuds. Engrunes multiestilístiques gravades en directe –al Blue Frog Jazz Club de Bombai– que donen sentit a una trajectòria evocadora i coherent on tot encaixa amb estil propi. *Mumbai* és l'última provocació del pianista –i sitarista ocasional– barceloní.

**M**umbai és de les ciutats més poblades de l'Índia, capital de l'estat federal de Maharashtra, motor portuari del país i coneguda arreu del món per una prolífica indústria cinematogràfica. Mumbai és com es coneix a localment la molt comercial i populosa metròpoli de Bombai.

Un viatge, un club i un disc. Tot va sorgir d'un viatge promogut per l'ambaixada espanyola a l'Índia amb la idea que diferents formacions toquessin per diverses ciutats del país. Un dels locals emparaulats era el Blue Frog Jazz Club, on el quartet no va poder tocar però sí mantenir el contacte per tornar-hi dos mesos més tard. Dit i fet, l'abril de l'any passat Jaume Vilaseca ho va deixar tot enllestit per volar amb el seu quartet fins a la capital de Bollywood, sense cap idea preconcebuda, només amb ganes de tocar i veure com respiraven els nous temes en un dels millors clubs de jazz del país.

La primera nit el quartet es va trobar còmode i ja va temptejar el repertori. Tot i que els temes encara trontollaven en la improvisació i potser es notaven un xic encorbatats, la resposta del públic va ser excel·lent. "La primera nit va anar bé per enfocar les coses. La segona nit... tot va sortir perfecte! A més, ens va venir a veure Ravi Chari –sitarista excepcional i membre de Trilok Gurtu–, amb qui vam gravar un tema ("Circles")

l'endemà del concert. Finalment, a principi d'any, el disc es va mesclar i masteritzar als Estudis Oïdo de Barcelona", explica.

Una direcció creativa oberta, dúctil i continuista, amb el jazz com a llenguatge de grup i una ràfia entrelligada d'estils que aporten personalitat a les creacions del pianista. "Penso que la línia compositiva segueix conservant tota la meua empremta. És inevitable una evolució d'un disc a un altre, un canvi on les vivències de cadascú interfereixen. I no només a nivell personal, també el grup et reconduïx amb les interpretacions. El jazz és un gènere molt mal·leable i un estil on el directe és fonamental per créixer. Tot i els canvis que s'observen a la gravació, crec que el jazz i la influència llatina continuen arrossegant el nou treball", assegura.

Víctor de Diego, Dick Them i Ramón Díaz representen tot l'orgull d'un quartet ben cosit, una aposta col·lectiva, el sentiment de grup, la suma d'idees, l'intercanvi i l'exigència conjunta. Per bé que, realment, fa vuit anys que treballen plegats –des d'aquell *Aquí i allà* del 2002–, al

pianista li agrada dir que en fa deu. "Encara que *Fotografies* el vaig gravar amb trio i amb un altre contrabaixista, el quartet actual el va arribar a tocar en directe; és per això que dic que fa una dècada que estem junts. Realment, estic encantat de comptar amb músics com aquests, tot i que això comporti molts maldecaps pel fet que tots tenen molta feina i costi quadrar agendes. De fet, la fusió de jazz amb música llatina, flamenc..., fa que el projecte funcioni molt bé fora d'aquí. Ara mateix estic tancant una gira de concerts per Colòmbia i la feina és meua per aconseguir que tots puguin venir", reconeix.

Tot i que Vilaseca té una trajectòria pròpia prou sòlida, les col·laboracions amb músics com ara Euclydes Mattos, Acélino de Paula, Danilo Pinheiro, Carlinhos Pitiera, Vanessa Bumagny, Sergio Makaroff, Loti Lewis o Jay Wallis l'han confirmat com un dels pianistes catalans més importants. Així explica la seva última incursió en un estudi de gravació, aquest cop per Anna Luna. "Fa molts anys que ens coneixem i que treballem plegats. El seu últim disc està dedicat a les dones i és una revisió d'estàndards de jazz amb lletres originals. Crec que deu estar a punt de sortir. Només espero que les bones vibracions que vaig viure durant l'enregistrament dels temes que vam gravar a Itàlia es puguin traduir en una bona acollida", conclou.

>>>

"LA FUSIÓ DEL JAZZ AMB SONS  
LLATINS I FLAMENCs FA LA  
PROPOSTA MÉS EXPORTABLE"